

bliver saa fyldestgørende som haabet, er det ikke, fordi Udenrigsministeren ikke af Lovgivningsmagten har faaet, hvad han ønskede. Saa er det, fordi han ikke formaar at skaffe den Besætning, der skal til for at betjene Maskineriet, som det forudsætter og kræver.

Vi har ønsket en radikal Reform i dette Ords gode, men saa sjældent anvendte Betydning, en Reform, der gaar til Ondets Rod. Og Roden til det uheldige og utilstrækkelige i den nuværende Ordning er ganske sikkert, saaledes som det ogsaa erkendes gennem Affattelsen af det foreliggende Forslag, først og fremmest at søge i Centralledelsen. Der er neppe Tvivl om, at det teknisk og administrativt mest rationelle er at centralisere de udenrigske Forretninger under en Direktør, og at de egentlige politisk-handelspolitiske Sager centraliseres indenfor den Afdeling. Men Betingelsen for, at den foreslaaede indgribende Reorganisation af Centralledelsen kan komme til at virke efter sin Hensigt, er, som overalt, hvor Centraliseringsprincippet søges gennemført, at det hele Maskineri kommer under Ledelse og Tilsyn af et administrativt og organisatorisk Talent, der kan sætte det nye Apparat i Trit, faa de nye Hjul i Gang og indblæse Besætningen en ny Aand. Sker det ikke, kommer der ikke i Spidsen en Personlighed med nyt Initiativ og nyt Syn paa Tjenestens Maal og Opgaver under de nye Verdensforhold, vil det nye Maskineri være udsat for at komme til at virke trægere end det gamle. Saa vil der ikke komme nye Impulser til Personalet, saa vil der ikke blive givet nye Instruks af Betydning; vi vil faa den samme golde, tynde fra Haanden i Munden. Opportunisme om igen, bare i betydelig bekosteligere Skikkelse, og da vil man komme til at spørge, om ikke det sidste er værre end det første, og om ikke de Radikales Forslag om at opretholde Tjenestens Tvedeling i 2 Departementer med en Omlægning af Forretningerne vilde have været baade billigere og hensigtsmæssigere.

For saa vidt muligt at sikre, at Centralledelsens Reformering ikke bliver en Reformering paa Papiret, er det, at vi Konservative har foreslaaet ikke alene Kvalifikationsbetingelser for Direktøren, men ogsaa en Deling af Arbejdet, en politisk-handelspolitisk Inddeling efter Lande i Stedet for efter Sager. Vi mener, at dette er den rette Vej til Virkeliggørelse af Ønsket om at blive saa fyldigt og godt underrettede som muligt om de politiske, økonomiske og sociale Forhold i de forskellige Lande.

Dernæst tror vi, at en saadan Inddeling vilde bidrage til at skabe en langt nøjere og frugtbarere Føling mellem Hjemmetjenesten og Udetjenesten, ligesom vi tror, at denne Delingsmaade har langt bedre Betingelser for at uddanne de yngre Tjenestemænd til Tjenesten ude. Den bestaaende Ordning efter Sager er kun egnet til at skabe rutinede Bureaukrater. Den foreslaaede Ordning rummer anderledes Mulighed for at forme et Diplomati. Under det nuværende System glider Sagerne gennem Kontorerne i ensformig Uendelighed som de graa Sandskorn i et Timeglas. Den foreslaaede Deling vil stille Embedsmændene Ansigt til Ansigt med hele den levende Virkelighed og de Problemer, politiske, økonomiske og sociale, som er aktuelle i de forskellige Lande. Der vil i Ministeriet efterhaanden uddannes Mænd, som har fuld Indsigt i og ved virkelig Besked med Forholdene i andre Stater, og som vil være bedre forberedte til at tage Poster ude, end Tilfældet er under det nuværende System. Det kan neppe indvendes, at det her drejer sig om et administrativt Anliggende, som Lovgivningsmagten derfor ikke bør befatte sig med; thi her er nærmest Tale om et Grænsetilfælde mellem Lovgivnings- og Administrationsomraadet. Faktisk fastsættes der blot en Ramme — og det maa jo dog være tilladt i en organisatorisk Lov — en Ramme, som det bliver Administrationens Sag at udfylde. I Sverige er den politisk-handelspolitiske Afdeling delt i 3 Kontorer paa følgende Maade. Første Kontor omfatter Danmark og Island, Norge, Finland, Holland, Svejts Tyskland, Tysk-Østrig og de tidligere tyske Kolonier i Afrika. Andet Kontor omfatter Det Britiske Rige, De Forenede Stater, Kina, Japan og de engelske, afrikanske og asiatiske Besiddelser. Tredie Kontor omfatter hele den latinsk-romanske Verden i Syd- og Mellemamerika, Belgien, Frankrig, Italien, Grækenland og hele den slaviske Verden i de mellemeuropæiske Stater og Rusland. Denne geografiske Inddeling er ganske vist fastslaet i en udenrigsministeriel Instruks, men denne Instruks er forelagt Lovgivningsmagten og er Forudsætningen for de af Lovgivningen tilstaaede Bevillinger. Instruks kan, saa vidt jeg forstaar, forandres administrativt med Hensyn til Landenes Fordeling mellem de forskellige Kontorer, men den kan derimod ikke, uden at der gøres Brud paa Forudsætningerne for Bevillingen, forandres saaledes, at selve den geografiske Deling opgives. Ligesom i Sverige, saaledes har man ogsaa i Belgien knæ-